

ผลการศึกษา

ปริมาณเพลี้ยอ่อนถัว, Aphis glycines Mats. และศัตรูธรรมชาติที่อาศัยในทรงผุ่มถัวเหลืองในวิธีการต่าง ๆ โดยการตรวจนับโดยตรง (direct observation)

ปริมาณของเพลี้ยอ่อนถัว, Aphis glycines Mats. จากการตรวจนับโดยตรงนั้นถัวเหลืองติดกับต้นถัวปลูก ในฤดูฝนประจำการเพลี้ยอ่อนมากกว่าฤดูแล้ง 4 เท่าตัว โดยเฉลี่ย 3,100 ตัวและ 766 ตัวต่อ 24 ตัน ตามลำดับ ในวิธีการปลูกฟืชต่าง ๆ ในฤดูฝน พบว่าปริมาณของเพลี้ยอ่อนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า ปริมาณเพลี้ยอ่อนในกลุ่มของถัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด จะไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในแต่ละวิธีการ คือ วิธีการปลูกถัวเหลืองเดียว ๆ การปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แต่ มีปริมาณเพลี้ยอ่อน เฉลี่ย 3,651, 4,768, 3,894 และ 3,749 ตัวต่อ 24 ตัน ตามลำดับ เช่นเดียวกับในกลุ่มการปลูกถัวเหลืองหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ พบว่าปริมาณเพลี้ยอ่อนมากในกลุ่มเดียวกันนี้ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งพบปริมาณในวิธีการปลูกถัวเหลืองเดียว ๆ การปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แต่ เฉลี่ย 1,972, 2,552, 1,618 และ 2,598 ตัวต่อ 24 ตัน เมื่อนำส่องกลุ่มมาเปรียบเทียบกันจะพบว่า กลุ่มแรกคือปลูกถัวเหลืองพร้อมข้าวโพดทุกวิธีการจะมีปริมาณเพลี้ยอ่อนมากกว่า กลุ่มถัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ทุกวิธีการ

ในฤดูแล้งปริมาณเพลี้ยอ่อนจากการตรวจนับโดยตรงนั้นต้นถัวเหลือง จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับฤดูฝนอย่างชัดเจน คือปริมาณเพลี้ยอ่อนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในแต่ละกลุ่มถัวเหลือง เช่น กลุ่มถัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด พบปริมาณเพลี้ยอ่อนเฉลี่ย 554, 470, 388 และ 634 ตัวต่อ 24 ตันในวิธีการปลูกถัวเหลืองเดียว ๆ การปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2, 6 : 2 แต่ ตามลำดับ ซึ่งพบว่า แต่ละวิธีการไม่มีความแตกต่างทางสถิติ เช่นเดียวกับในกลุ่มถัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพดพบปริมาณเพลี้ยอ่อน 1,222, 1,182, 858 และ 829 ตัวต่อ 24 ตันในวิธีการปลูกถัวเหลืองเดียว ๆ การปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แต่ตามลำดับ

ซึ่งในกลุ่มหลังนี้คือกลุ่มถัวเฉลียงปลูกหลังข้าวโดยมีปริมาณเพลี้ยอ่อนสูงกว่ากลุ่มแรกคือ กลุ่มถัวเฉลียงปลูกพร้อมข้าวโดยทุกวิธีการ (ตารางที่ 1)

การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเพลี้ยอ่อนในวิธีการปลูกฟืชต่าง ๆ แต่ละสับดาห์ในฤดูฝน พบความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงในสับดาห์ที่ 3 และ 5 ระหว่างกลุ่มถัวเฉลียงปลูกพร้อมและหลังข้าว โดย ในกลุ่มถัวเฉลียงปลูกพร้อมข้าวโดยพบปริมาณสูงสุดในสับดาห์ที่ 5 เฉลี่ย 1,363 ตัวต่อ 24 ตัน และจะลดลงในสับดาห์ต่อมา สำหรับกลุ่มถัวเฉลียงปลูกหลังข้าวโดย การเพิ่มจำนวนเพลี้ยอ่อนบนในสับดาห์ที่ 3 - 5 เป็นไปในลักษณะที่ช้ากว่ากลุ่มแรกและสูงสุดในสับดาห์ที่ 8 โดยเฉลี่ย 489 ตัวต่อ 24 ตัน อย่างไรก็ตามความผันแปรของจำนวนเพลี้ยอ่อนทั้งสองกลุ่มจะสูงในสับดาห์ที่ 3 และ 4 กว่าสับดาห์อื่น ๆ (ภาพที่ 5 และ ตารางผนวกที่ 18) ในฤดูแล้งการเปลี่ยนแปลงจำนวนเพลี้ยอ่อนของทุกวิธีการแต่ละสับดาห์พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการเพิ่มจำนวนประชากรจะเริ่มมากที่ สับดาห์ที่ 4 และจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจนกระทั่งถึงสับดาห์ที่ 9 ซึ่งมีจำนวนสูงสุดโดยเฉลี่ย 86 ตัวต่อ 24 ตัน ในขณะเดียวกันช่วงสับดาห์ดังกล่าว พบความผันแปรของประชากรสูงกว่าสับดาห์อื่นอย่างชัดเจน (ภาพที่ 6 และ ตารางผนวกที่ 19)

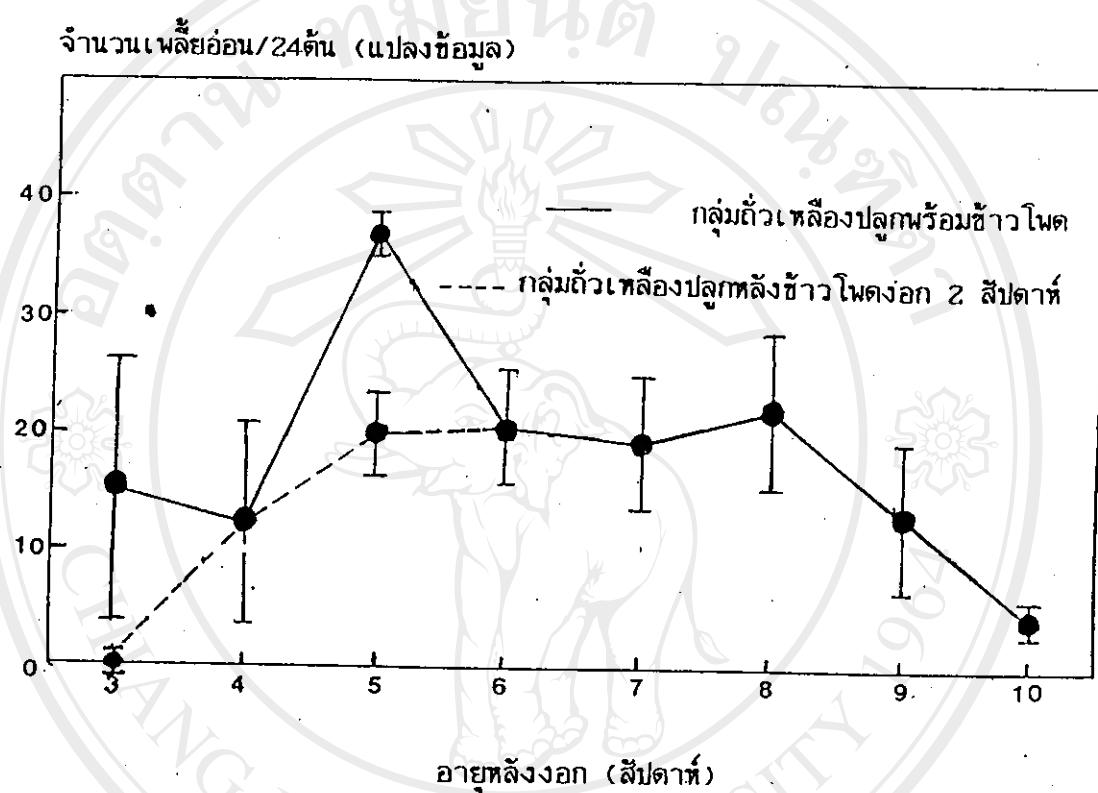
ตารางที่ 1 ปริมาณของเพลี้ยอ่อนถัว, *Aphis glycines* Mats. ชนิดมีปีก(alatae) และชนิดไม่มีปีก(apterae) โดยการตรวจนับโดยตรงจากวิธีการปลูกเพื่อต่าง ๆ ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยเพื่อเนื้อเนิ่นผลิตทางเกษตรและเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างฤดูฝนและฤดูแล้งปี 2528 - 2529 (แปลงชื่อชุมชนโดยใช้สูตร $\sqrt{x + 0.5}$)

จำนวนตัว / 24 ต้น¹

วิธีการ	ตดูคุณ	ตดูแล้ง	
		แปลงชื่อชุมชน (Mean \pm SD) ชื่อชุมชน	แปลงชื่อชุมชน (Mean \pm SD) ชื่อชุมชน
ถัวโพดเดียว ๆ		0.7 \pm 0.0	0
ถัวเหลืองปลูกร่วมถัวโพด			
ถัวเหลืองเดียว ๆ	60.0 \pm 7.0	3,651	22.1 \pm 9.9
ถัวเหลือง : ถัวโพด = 2:2 แบบ	68.9 \pm 5.0	4,768	20.7 \pm 7.9
ถัวเหลือง : ถัวโพด = 4:2 แบบ	61.2 \pm 14.7	3,894	19.1 \pm 6.2
ถัวเหลือง : ถัวโพด = 6:2 แบบ	60.6 \pm 10.5	3,749	22.9 \pm 12.9
ถัวเหลืองปลูกกลังถัวโพดคง 2 สีเดียว			
ถัวเหลืองเดียว ๆ	44.4 \pm 1.5	1,972	32.8 \pm 14.9
ถัวเหลือง : ถัวโพด = 2:2 แบบ	50.2 \pm 7.3	2,552	31.9 \pm 15.7
ถัวเหลือง : ถัวโพด = 4:2 แบบ	39.9 \pm 5.8	1,618	28.7 \pm 7.5
ถัวเหลือง : ถัวโพด = 6:2 แบบ	50.9 \pm 4.2	2,598	7.3 \pm 11.2
เฉลี่ย		3,100	767
CV (%)	14.9		43.8
LSD 0.01	9.9		13.8
LSD 0.05	7.2		10.0

¹ ค่าเฉลี่ยจากตารางทดลอง 3 ชั้น

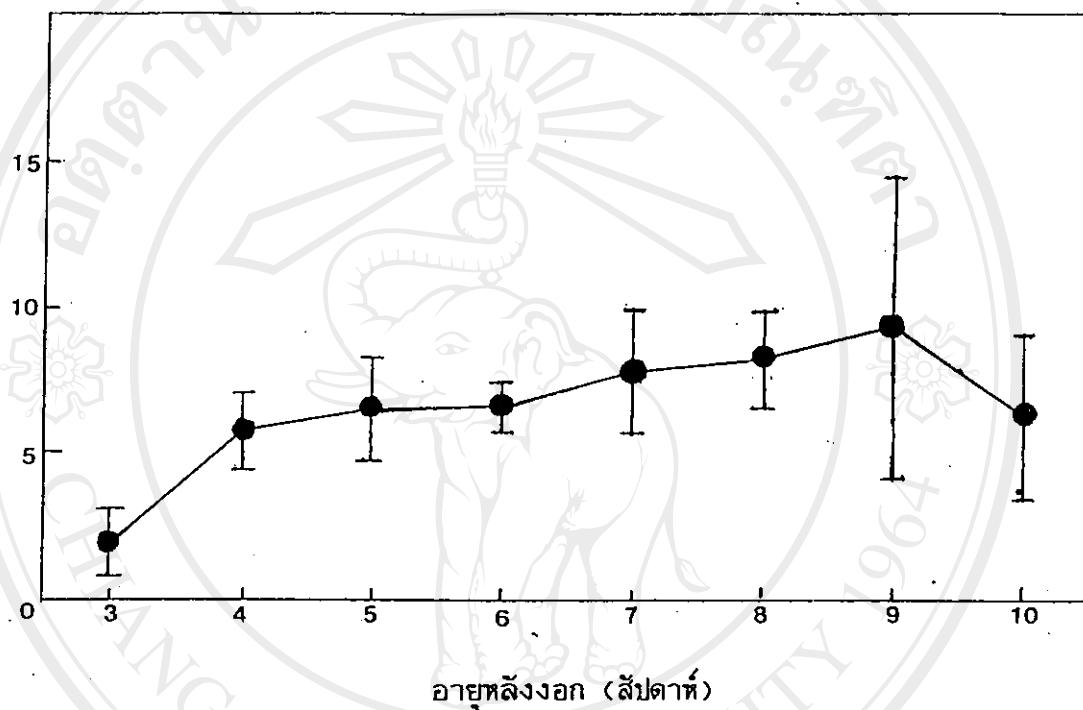
SD = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ภาพที่ 5 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเปลี่ยนถัวที่อ้างถัยภัยในทรงผู้มีถั่วเหลือง จากวิธีการปลูกฟื้ชวิธีการต่าง ๆ ในคดูผุ

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

จำนวนเนลลี่อ่อน/24 ชั่วโมง (ແປລັງໜ້າຄຸນລ)

งานที่ 6 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเนลลี่อ่อนถ้า ที่օศัยกายในกรงผึ้มถัวเหลือง จาก
วิธีการปลูกฟืชวิธีการต่าง ๆ ในฤดูแล้ง

ปริมาณเพลี้ยอ่อน (*Aphis spp.*) ที่อาศัยบริเวณหน้าอกรงพืชของถั่วเหลือง โดยใช้ถัตดักแมลงสีเหลือง (yellow pan trap)

จากการตรวจนับเพลี้ยอ่อนชนิดมีปีกจากถัตดักแมลง บริเวณหน้าอกรงพืชถั่วเหลืองตลอดฤดูปลูก พบจำนวนเพลี้ยอ่อนในฤดูฝนเฉลี่ย 231 ตัวต่อถัตดักแมลงน้อยกว่าฤดูแล้งซึ่งพบ 771 ตัวต่อถัตดักแมลง

จำนวนเพลี้ยอ่อนในฤดูฝน (ตารางที่ 2) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในวิธีการต่าง ๆ วิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ พบมากกว่าวิธีการปลูกพืชแซมห้าทั่งปลูกพร้อมและหลังข้าวโพด คือมีค่าเฉลี่ย 311 และ 268 ตัวต่อถัตดักแมลงตามลำดับ จำนวนเพลี้ยอ่อนพบร่องลงมาในวิธีการปลูกถั่วเหลืองแซมข้าวโพด 4 : 2 และ 6 : 2 แตกในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด พบ 201 และ 258 ตัวต่อถัตดักแมลงตามลำดับ สำหรับกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพดมีค่า 247 และ 240 ตัวต่อถัตดักแมลง ในวิธีการปลูกถั่วเหลือง : ข้าวโพด 4 : 2 และ 6 : 2 แตก ตามลำดับ วิธีการปลูกถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2 และพบจำนวนน้อยที่สุด คือ 148 และ 176 ตัวต่อถัตดักแมลงในกลุ่มถั่วเหลืองพร้อมและหลังข้าวโพด ตามลำดับ ในฤดูแล้งพบเพลี้ยอ่อนมากที่สุดในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียวๆ เฉลี่ย 823 และ 938 ตัวต่อถัตดักแมลงในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกพร้อมและหลังข้าวโพด ตามลำดับ ส่วนวิธีการอื่น ๆ ปริมาณไม่มีความแตกต่างกัน เช่น กลุ่มถั่วเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด พบเฉลี่ย 683, 594 และ 771 ตัวต่อถัตดักแมลง บนถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แตก ตามลำดับ สำหรับกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพดพบเพลี้ยอ่อน 824, 720 และ 818 ตัวต่อถัตดักแมลง ในวิธีปลูกถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แตก ตามลำดับ

การเปลี่ยนแปลงของประชากรเพลี้ยอ่อนบริเวณหน้าอกรงพืชถั่วเหลือง แต่ละสัปดาห์ทั้ง 2 ฤดู พบว่าจำนวนเพลี้ยอ่อนในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียวๆ ในแต่ละสัปดาห์ มีแนวโน้มว่ามีสูงกว่าวิธีการปลูกพืชแซม ซึ่งในฤดูฝนการเพิ่มจำนวนเพลี้ยอ่อนในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ พบมากในช่วงสัปดาห์ที่ 8 เมื่อปลูกถั่วเหลืองพร้อมข้าวโพด และในสัปดาห์ที่ 6 และ 7 เมื่อปลูกถั่วเหลืองหลังข้าวโพด ซึ่งพบจำนวนเพลี้ยอ่อนสูงสุด โดยเฉลี่ย 84 และ 56 ตัวต่อถัตดักแมลง (ตารางที่ 3) ฤดูแล้งจำนวนเพลี้ยอ่อนของทุกวิธีการในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพดมากกว่าทุกวิธีการในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพด ในสัปดาห์ที่ 3 มีค่าสูงสุดเฉลี่ย 245 ตัวต่อถัตดักแมลง ขณะที่วิธีการในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพดมีค่าสูงสุดเฉลี่ยเพียง 50 ตัวต่อถัตดักแมลง (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 2 ปริมาณของเพลี้ยอ่อนกีวิ, *Aphelin spp. (alatae)* จากการตักเมลง จากการปลูกพืชต่าง ๆ ในแปลงทดลอง
ของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร ศูนย์เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างฤดูฝนและฤดูแล้ง¹
ปี 2528 - 2529 (แปลงข้อมูลโดยใช้สูตร $\sqrt{x + 0.5}$)

วิธีการ	จำนวนเมลง / ตารางเมตร ¹		ฤดูแล้ง	
	แปลงข้อมูล (Mean \pm SD) ข้อมูลเดียว			
ข้าวโพดเดียว ๆ	0.7 \pm 0.0	0	0.7 \pm 0.0	0
ตัวเหลืองปลูกร่วมข้าวโพด				
ตัวเหลืองเดี่ยว ๆ	17.7 \pm 0.6	311	28.7 \pm 1.9	823
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 แตก	12.2 \pm 0.7	148	25.7 \pm 5.6	683
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 4:2 แตก	14.2 \pm 1.3	201	24.3 \pm 2.1	594
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 6:2 แตก	15.8 \pm 3.6	258	27.7 \pm 1.5	771
ตัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์				
ตัวเหลืองเดี่ยว ๆ	16.2 \pm 3.1	268	30.6 \pm 2.2	938
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 แตก	13.3 \pm 0.8	176	28.7 \pm 0.4	824
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 4:2 แตก	15.7 \pm 0.8	247	26.8 \pm 0.6	720
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 6:2 แตก	15.5 \pm 1.4	247	28.5 \pm 2.4	818
เฉลี่ย	-	231	-	771
CV (%)	11.4		10.6	
LSD 0.01	2.1		3.6	
LSD 0.05	1.5		2.6	

¹ ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 3 ช้า

SD = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ตารางที่ 3 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณการเหลืออ่อน บริเวณเหตุการณ์ ตรวจนับในดาดตักแมลง จาก
วิธีการปลูกพืชต่างๆ ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในฤดูฝน ปี 2528 (แปลงข้อมูลโดยใช้สูตร $\sqrt{x} + 0.5$)

วิธีการ	อายุถั่วเหลืองหลังการงอก (สัปดาห์) ¹								
	3	4	5	6	7	8	9	10	
ถั่วเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด									
ถั่วเหลืองเดี่ยวๆ	4.3	2.7	3.7	6.7	5.0	9.3	8.0	5.0	
ถั่วเหลือง:ข้าวโพด = 2:2 แฉว	4.0	3.0	5.0	5.7	2.3	3.0	4.3	4.0	
ถั่วเหลือง:ข้าวโพด = 4:2 แฉว	4.3	3.0	5.0	7.0	3.7	5.3	4.7	5.0	
ถั่วเหลือง:ข้าวโพด = 6:2 แฉว	4.0	3.0	4.7	6.7	3.7	6.0	7.3	3.0	
ถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพดคงอกร 2 สัปดาห์									
ถั่วเหลืองเดี่ยวๆ	3.0	7.0	3.7	7.7	7.7	5.7	5.0	3.3	
ถั่วเหลือง:ข้าวโพด = 2:2 แฉว	5.0	6.0	3.0	4.7	3.7	4.7	4.3	3.0	
ถั่วเหลือง:ข้าวโพด = 4:2 แฉว	5.3	6.7	4.3	6.7	6.0	4.7	3.7	2.3	
ถั่วเหลือง:ข้าวโพด = 6:2 แฉว	5.0	5.0	2.7	7.3	7.0	4.3	4.7	3.0	
เฉลี่ย									
เฉลี่ย	4.4	4.6	4.0	6.5	4.5	5.4	5.3	3.8	
SD	0.7	1.8	0.9	0.9	1.6	1.9	1.6	1.0	
CV (%)	25.9	36.9	27.0	18	24.9	26.5	36.3	19.6	
LSD 0.01	ns	2.5	ns	ns	1.7	2.1	ns	1.1	
LSD 0.05	ns	1.8	ns	ns	1.2	1.5	ns	0.8	

¹ ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 3 ชั้น
กท ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 การเปลี่ยนแปลงของประชากรเนื้ยอ่อน บริเวณเทือกเขาหิมพานต์ ตรวจสอบใน\data\ดักแมลง จากวิธีการปลูกพืชต่าง ๆ ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยน่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในฤดูแล้งปี 2529 (แปลงข้อมูลโดยใช้สูตร $\sqrt{x + 0.5}$)

วิธีการ	อายุตัวเหลืองหลังการงอก (สัปดาห์) ¹								
	3	4	5	6	7	8	9	10	
ตัวเหลืองปลูกร้อมข้าวโพด									
ตัวเหลืองเตี้ยๆ	17.7	10.7	8.3	5.0	6.3	4.0	3.3	3.3	
ตัวเหลือง: ข้าวโพด = 2:2 แก้ว	17.0	8.7	9.3	5.3	5.3	2.7	2.3	1.7	
ตัวเหลือง: ข้าวโพด = 4:2 แก้ว	16.7	10.7	9.0	5.0	5.3	3.0	2.7	2.0	
ตัวเหลือง: ข้าวโพด = 6:2 แก้ว	16.7	10.0	8.0	4.3	5.0	3.3	3.0	2.3	
ตัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์									
ตัวเหลืองเตี้ยๆ	8.0	8.7	4.0	3.7	2.7	5.0	6.0	5.0	
ตัวเหลือง: ข้าวโพด = 2:2 แก้ว	7.0	5.7	3.0	2.3	1.7	2.7	5.0	2.7	
ตัวเหลือง: ข้าวโพด = 4:2 แก้ว	7.0	5.3	2.7	2.3	2.7	3.0	5.0	3.3	
ตัวเหลือง: ข้าวโพด = 6:2 แก้ว	6.7	6.3	3.3	3.7	2.0	3.7	6.3	5.0	
เฉลี่ย									
เฉลี่ย	12.1	8.3	5.9	3.9	3.9	3.4	4.2	3.1	
SD	5.3	2.2	2.9	1.2	1.8	0.8	1.6	1.2	
CV (%)	15.0	20.6	27.3	14.9	16.4	21.3	27.2	18.1	
LSD 0.01	2.7	2.6	2.4	0.9	0.9	1.1	1.7	0.8	
LSD 0.05	2.0	1.8	1.8	0.5	0.7	0.8	1.2	0.6	

¹ ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 3 ชั้น

ปริมาณศัตรูธรรมชาติที่อาศัยในกรงผุ่มถั่วเหลือง ในวิธีการต่าง ๆ โดยวิธีการนับโดยตรง

ศัตรูธรรมชาติของเหลืออ่อนที่สุ่มตรวจนับโดยตรงบนต้นถั่วเหลืองทั้งฤดูฝน และฤดูแล้ง ตั้งแสดงในตารางที่ 5 พบว่า ตัวเต่า (Coccinellids) แมงมุม (Spiders) และมวนตาโต (Big-eyed Bug) มีสัดส่วนมากกว่าชนิดอื่น โดยเฉลี่ย 45.3, 25.8 และ 10.9 เปอร์เซ็นต์ในฤดูฝน และฤดูแล้งมีค่าเฉลี่ย 55.8, 4.4 และ 2.7 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

ฤดูฝน ปริมาณตัวห้ำที่สำคัญแสดงไว้ในตารางที่ 6 พบว่าตัวเต่าในวิธีการในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกพร้อมช้าวโพดมากกว่าวิธีการในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังช้าวโพด และพบมากในวิธีการปลูกถั่วเหลือง : ช้าวโพด = 2 : 2 แต่ เฉลี่ย 41.3 ตัวต่อ 24 ต้น แต่ต่ำสุดในวิธีการปลูกถั่วเหลือง : ช้าวโพด = 2 : 2 แต่ โดยปลูกถั่วเหลืองหลังช้าวโพดเฉลี่ย 8.1 ตัวต่อ 24 ต้น ในกลุ่มของการปลูกถั่วเหลืองพร้อมช้าวโพดพบปริมาณตัวเต่าโดยเฉลี่ย 29.5, 35.8 และ 24.4 ตัวต่อ 24 ต้น ในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ ถั่วเหลือง : ช้าวโพด = 4 : 2 และ 6 : 2 แต่ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังช้าวโพด 2 สัปดาห์ พบตัวเต่ามีปริมาณ 10.7, 13.1 และ 20.1 ตัวต่อ 24 ต้น ในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ ถั่วเหลือง : ช้าวโพด = 4 : 2 และ 6 : 2 แต่ ตามลำดับ

แมงมุม (Spiders) ในฤดูฝนพบวิธีการปลูกพืชแซมทั้งสองกลุ่มนี้ปริมาณค่าเฉลี่ยสูงกว่าวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ จำนวนที่พบในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ เป็น 9.2 และ 7.4 ตัวต่อ 24 ต้นในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกพร้อมและหลังช้าวโพดตามลำดับ วิธีการปลูกพืชแซม 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แต่ในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกพร้อมช้าวโพดพบเฉลี่ย 21.2, 11.4 และ 12.1 ตัวต่อ 24 ต้น ตามลำดับ ในกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังช้าวโพดออก 2 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ย 11.6, 14.9 และ 12.7 ตัวต่อ 24 ต้น ตามลำดับ

มวนตาโต (Geocoris sp. : Lygaeidae) ในฤดูฝนนับมากที่สุดในกลุ่มของการปลูกพร้อมช้าวโพดวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ 16.3 ตัวต่อ 24 ต้น แต่ไม่นับความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับวิธีการอื่นๆภายในกลุ่ม โดยพบในการปลูกถั่วเหลือง : ช้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แต่ เฉลี่ย 5.8, 2.6 และ 9.5 ตัวต่อ 24 ต้น ตามลำดับ สำหรับกลุ่มถั่วเหลืองปลูกหลังช้าวโพด พบปริมาณน้อยกว่าในกลุ่มแรกทุกวิธีการ เช่น การปลูกถั่วเหลืองเดียว ๆ ถั่วเหลือง : ช้าวโพด =

2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แผล พนปริมาณเฉลี่ย 3.8, 0.4, 1.4 และ 3.4 ตัวต่อ 24 ตัน ตามลำดับ

กตุ้นแล้ง บริเวณตัวหัวที่ลำคัญแสดงตั้งตารางที่ 7 พนปริมาณด้วงเต่าในกลุ่มตัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพดมากกว่ากลุ่มตัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพดและมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในวิธีการปลูกกั่วเหลืองเดียวๆ ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แผล พนเฉลี่ย 53.5, 32.4, 54.2 แผล 44.9 ตัวต่อ 24 ตัน ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มตัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพดพบจำนวนด้วงเต่าในวิธีการปลูกกั่วเหลืองเดียวๆ ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แผล มีค่า 11.5, 4.6, 15.4 และ 9.6 ตัวต่อ 24 ตัน ตามลำดับ

แมงมุม(Spiders) ในกตุ้นแล้ง พนว่าปริมาณสูงสุดอยู่ในกลุ่มตัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด ในวิธีการปลูกพืชแซมตัวเหลือง : ข้าวโพด = 4 : 2 และ 2 : 2 แผล โดยพน 4.7 และ 2.8 ตัวตามลำดับ ส่วนวิธีการอื่นส่วนใหญ่แล้วพบว่ากลุ่มตัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพดมีปริมาณแมงมุมสูงกว่ากลุ่มตัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด ยกเว้นวิธีการปลูกกั่วเหลืองเดียวๆ โดยปลูกกั่วเหลืองหลังข้าวโพดเฉลี่ย 2.3 ตัวต่อ 24 ตัน แต่ถ้าปลูกพร้อมข้าวโพดพน 0.0 ตัวต่อ 24 ตัน

มนตาโต (*Geocoris sp.* : Lygaeidae) ในกตุ้นแล้งพบปริมาณมากที่สุดในวิธีการปลูกกั่วเหลืองเดียวๆ เฉลี่ย 2.7 ตัวต่อ 24 ตัน ที่ปลูกหลังข้าวโพด งอก 2 สัปดาห์ ซึ่งตรงข้ามกับกตุ้นผนกที่พบมากในวิธีการปลูกกั่วเหลืองเดียวๆพร้อมข้าวโพด ส่วนวิธีการอื่นพบจำนวนมนตาโตต่ำมาก เช่น กลุ่มตัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด ในวิธีการปลูกกั่วเหลืองเดียวๆ ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แผล มีค่า 0.0, 1.2 และ 2.3 ตัวต่อ 24 ตันตามลำดับ สำหรับกลุ่มตัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพดพบว่า เมื่อปลูกกั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2 : 2, 4 : 2 และ 6 : 2 แผล ปริมาณที่พบ 1.5, 0.6 และ 1.3 ตัวตามลำดับ

การเปลี่ยนแปลงของปริมาณศัตรูธรรมชาติ ได้เน้นเฉพาะตัวงเต่าเท่านั้น กตุ้นผนกการเปลี่ยนแปลงประชากรด้วงเต่า จะแตกต่างกันในสัปดาห์ที่ 5 ระหว่างกลุ่มตัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพดและกลุ่มตัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพด(ภาพที่ 7) โดยกลุ่มแรกมีจำนวนตัวงเต่าเฉลี่ย 4 ตัวต่อ 24 ตันในขณะที่กลุ่มหลังมีเพียง 1 ตัวต่อ 24 ตัน หลังจากนั้นความแตกต่างระหว่างสองกลุ่มนี้มีชัดเจน อย่างไรก็ตามความแปรปรวน(SD)ของประชากร

ตัวงเต่าจะ胖มากในสัปดาห์ที่ 6 - 10 ๆ คูณแล้วการเปลี่ยนแปลงของปริมาณตัวงเต่าในแต่ละวันก้ารมีความผันแปรมากในสัปดาห์ที่ 8, 9 และ 10 หลัง ถัวเหลืองออก โดยเฉพาะสัปดาห์ที่ 9 (ภาพที่ 8) กลุ่มถัวเหลืองปลูกหลังข้าวโพดมีจำนวนตัวงเต่าสูงกว่ากลุ่มถัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด เฉลี่ย 14 ตัวและ 2 ตัวต่อ 24 ตัน ตามลำดับ ส่วนวิธี การปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 4 : 2 แควปลูกพร้อมข้าวโพดจะมีปริมาณตัวงเต่าสูงกว่าเมื่อปลูกหลังข้าวโพด และสูงกว่าวิธีการอื่นๆภายในกลุ่มเดียวกัน

อิชสิกธ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ ๕ ปริมาณคัตตูรูธรรมชาติที่อาศัยบนรากแหงผุ่มถัวเหลือง จากการตรวจนับโดยตรงจากวิธีการปลูกพืชต่าง ๆ ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างฤดูฝนและฤดูแล้ง ปี 2528 – 2529

คัตตูรูธรรมชาติ	ฤดูฝน		ฤดูแล้ง	
	จำนวนเมล็ด	เปอร์เซ็นต์	จำนวนเมล็ด	เปอร์เซ็นต์
	ต่อ 24 ต้น		ต่อ 24 ต้น	
ตัวงเต่า	183	45.3	227	55.8
แมงมุม	100	25.8	18	4.4
มวนตาโต	44	10.9	11	2.7
แมลงวันดอกไม้	13	3.2	21	5.2
มวนกึ่งไม้	11	2.7	15	3.7
แมลงช้างปีกใส	9	2.2	17	4.2
แตนเบี้ยน	18	4.4	57	14.0
อื่น ๆ (มวนเพชรฆาต, มวนนกกล้าม,	26	6.4	41	10.0
ตัวงติน, มวนถัวเหลือง, ตัวงถัว และ แมลงทางหนึบ)				
รวม	404	100	407	100

ตารางที่ 6 นริมต์ตัวที่ทางเลือก โดยการตรวจนับ โดยตรงจากวิธีการปัจจุบัน ที่
ในแบบงานทดลองของศูนย์วิจัยฯ น้อยกว่าผลผิด
ทาง gemacht คือ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในฤดูใบไม้ผลิ ใช้สูตร $\sqrt{x + 0.5}$

จำนวน / 24 ตัว¹

วิธีการ	ตัวงเต่า (Coccinellids)			แมลงชี้ฟูน (Araneid spider)			แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD) ห้องลับดิน			แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD) ห้องลับดิน		
	แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD)	ห้องลับดิน	แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD)	ห้องลับดิน	แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD)	ห้องลับดิน	แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD)	ห้องลับดิน	แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD)	ห้องลับดิน	แมลงชี้ฟูน (Mean ± SD)	ห้องลับดิน
เข้าใจเดียว ๆ	2.7 ± 1.3	8.1	4.8 ± 0.8	17.6	1.4 ± 0.3	1.4						
ถ่วงเพื่อง่ายต่อการนับ												
ถ่วงเพื่อง่ายต่อการนับ	5.4 ± 1.2	29.5	3.1 ± 0.5	9.2	3.9 ± 1.6	16.3						
ถ่วงเพื่อง่าย : ถ้าใจเดียว = 2:2 แต่ง	6.4 ± 1.2	41.3	4.7 ± 0.5	21.2	2.5 ± 0.6	5.8						
ถ่วงเพื่อง่าย : ถ้าใจเดียว = 4:2 แต่ง	5.9 ± 1.4	35.8	3.4 ± 0.8	11.4	1.7 ± 0.2	2.6						
ถ่วงเพื่อง่าย : ถ้าใจเดียว = 6:2 แต่ง	4.9 ± 0.9	24.4	3.5 ± 0.4	12.1	3.1 ± 0.5	9.5						
ถ่วงเพื่อง่ายแล้วไม่ต้องยก 2 สำดาภ												
ถ่วงเพื่อง่ายเดียว ๆ	3.3 ± 0.8	10.7	2.7 ± 0.8	7.4	2.0 ± 0.6	3.8						
ถ่วงเพื่อง่าย : ถ้าใจเดียว = 2:2 แต่ง	2.9 ± 0.4	8.1	3.4 ± 0.3	11.6	0.9 ± 0.2	0.4						
ถ่วงเพื่อง่าย : ถ้าใจเดียว = 4:2 แต่ง	3.7 ± 0.5	13.1	3.9 ± 0.9	14.9	1.4 ± 0.3	1.4						
ถ่วงเพื่อง่าย : ถ้าใจเดียว = 6:2 แต่ง	4.5 ± 0.7	20.1	3.6 ± 0.9	12.7	2.0 ± 0.3	3.4						
CV (%)	18.9		14.8		32.2							
LSD 0.01	1.1		0.7		0.9							
LSD 0.05	0.8		0.5		0.7							

¹ ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 3 ชุด

SD = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

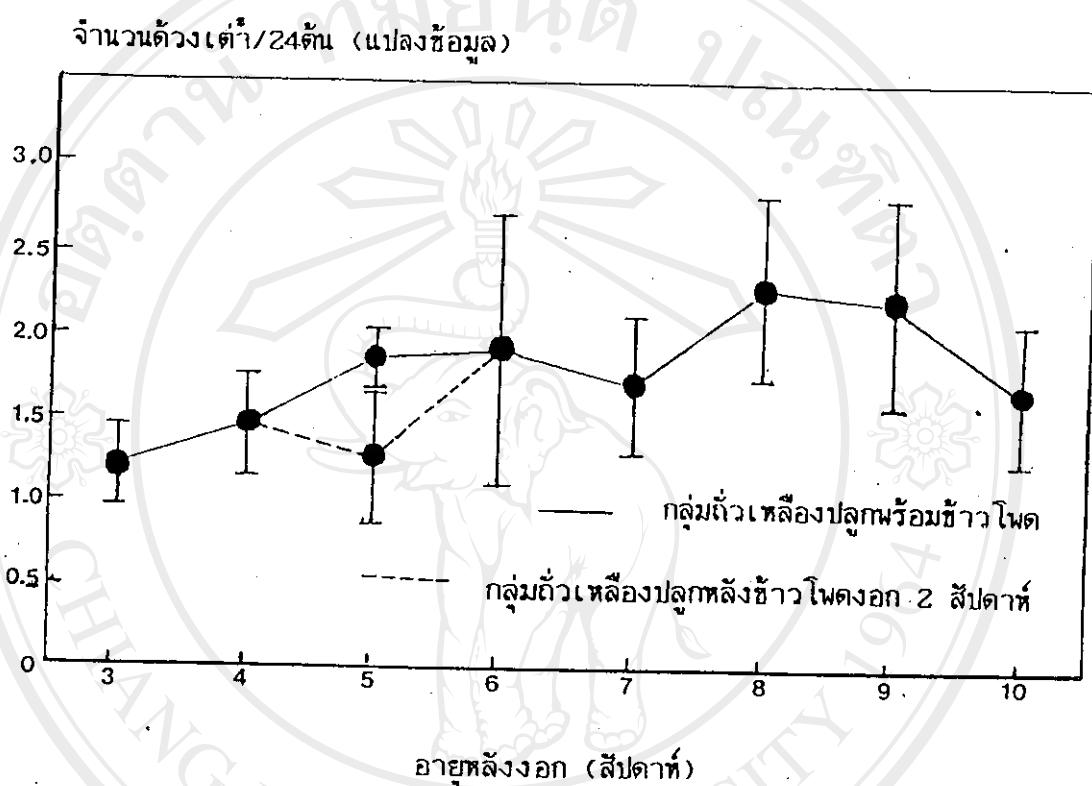
ตารางที่ 7 นริมลักษ์ ภาราตัญช์ โภยกุรุวัฒน์ โภยกุรุวงศ์จารึกวิธีการป้องกันเชื้อรา ๗ ไนยาบูลองของเชื้อรังษีรังษีน้อ แมลงสัตว์ชนิดทางภาคใต้
และ เก้าสารสาคร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในเดือน ปี 2529 (แมลงสัตว์ชนิดใช้สูตร $\sqrt{x + 0.5}$)

จำนวนตัว / 24 คัน ¹

วิธีการ	ตัวเต่า (Coccinellids)		แมลง (Araneida spider)		แมลงโท (Geocoris sp.)	
	แปลงตัว (Mean ± SD)	ข้อมูล	แปลงตัวข้อมูล (Mean ± SD)	ข้อมูลตัว	แปลงตัวข้อมูล (Mean ± SD)	ข้อมูลตัว
ตัวโน๊ตเตี้ยๆ	4.4 ± 1.5	20.1	0.7 ± 0.0	0	0.7 ± 0.0	0
ตัวเหลืองสีเข้มเขียวใบ	3.4 ± 1.0	11.5	0.7 ± 0.0	0	0.7 ± 0.0	0
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 แมว	2.2 ± 0.4	4.6	1.8 ± 0.5	2.8	1.2 ± 0.4	1.0
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 4:2 แมว	4.0 ± 0.5	15.4	2.2 ± 0.5	4.7	1.3 ± 0.5	1.2
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 6:2 แมว	3.2 ± 0.3	9.6	1.6 ± 0.1	2.2	1.5 ± 0.1	2.3
ตัวเหลืองสีเข้มเขียวใบ 2 สีเขียว						
ตัวเหลือง เครียๆ	7.1 ± 2.5	53.5	1.6 ± 0.5	2.3	1.8 ± 0.0	2.7
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 แมว	5.6 ± 1.6	32.4	1.4 ± 0.4	1.6	1.4 ± 0.2	1.5
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 4:2 แมว	7.2 ± 2.0	54.2	1.5 ± 0.5	2.0	1.0 ± 0.5	0.6
ตัวเหลือง : ข้าวโพด = 6:2 แมว	6.6 ± 2.0	44.9	1.1 ± 0.8	1.6	1.3 ± 0.6	1.3
CV (%)	30.6		25.9		39.1	
LSD 0.01	2.0		0.5		0.6	
LSD 0.05	1.5		0.4		0.5	

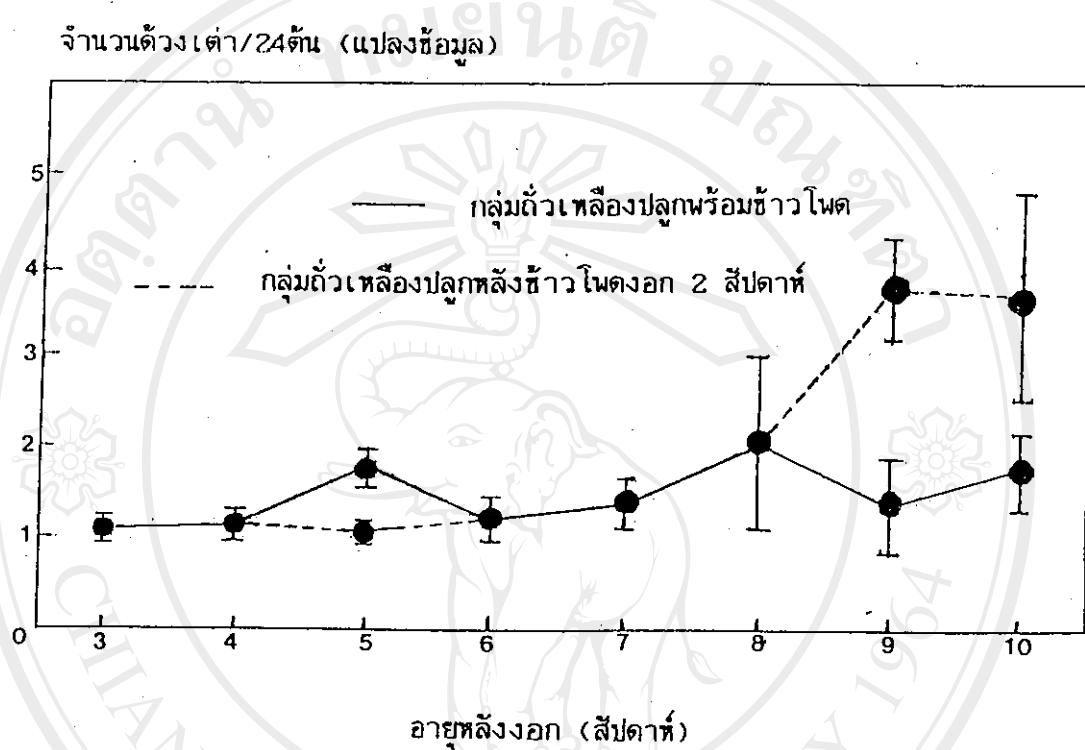
¹ ค่าเฉลี่วจรากรากช่อง ๓ ชั้น

SD = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ภาพที่ 7 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนตัวงเต่า ที่อาศัยภายในทรงนั่มถัวเหลือง จากวิธีการปลูกพืชวิธีการต่าง ๆ ในฤดูฝน

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 8 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนด้วงเต่า ที่อาศัยภายในกรงผู้ดัวเหลืองจากวิธีการปลูกพืชวิธีการต่าง ๆ ในฤดูแล้ง

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ความล้มเหลวของการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรเพลี้ยอ่อนถ้วนและตัวงเต่าในวิธีการปลูกน้ำชีด่าง ๆ

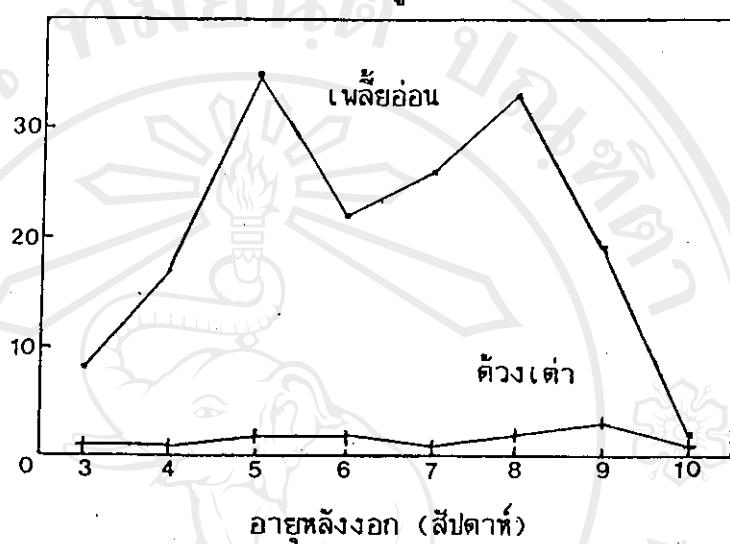
ในแปลงถ้วนเหลืองที่ปลูกเตี้ยว ๑ พื้นที่ข้าวโพด ประชากรตัวงเต่าจะเนิ่มและลดตามทั้งประชากรเพลี้ยอ่อนประมาณ ๑ สัปดาห์ ในฤดูฝนความผันแปรของประชากรตัวงเต่านี้ประมาณ ๖๓ เปอร์เซ็นต์ สามารถอธิบายได้โดยความผันแปรของประชากรเพลี้ยอ่อนที่มีความล้มเหลวนี้เป็นเส้นตรง $Y_P = 0.284 + 0.079X$ ส่วนในแปลงถ้วนเหลืองที่ปลูกเตี้ยว ๑ หลังข้าวโพดงอก ๒ สัปดาห์ ในฤดูแล้ง พบว่าความล้มเหลวนี้ของประชากรตัวงเต่ากับเพลี้ยอ่อนสามารถอธิบายด้วยสมการเส้นตรง $Y_d = -0.067 + 0.213X$ ถึง ๗๘ เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๘) อย่างไรก็ตาม ในการปลูกถ้วนเหลืองเช่นข้าวโพด ความล้มเหลวระหว่างประชากรตัวงเต่ากับเพลี้ยอ่อน ได้ผันแปรไปจากความล้มเหลวนี้ที่วิเคราะห์ได้ในระบบที่ปลูกถ้วนเหลืองเตี้ยวๆ ยกเว้นการปลูกถ้วนเหลือง : ข้าวโพด ๔ : ๒ แกลเมือปลูกถ้วนเหลืองหลังข้าวโพดงอก ๒ สัปดาห์ในฤดูแล้ง ที่ความล้มเหลวระหว่างประชากรของแมลง ๒ ชนิด ยังสามารถอธิบายได้ด้วยสมการเส้นตรง $Y_d = 0.222 + 0.180X$ ถึง ๘๒ เปอร์เซ็นต์ และในวิธีการปลูกถ้วนเหลือง : ข้าวโพด ๒:๒ แกลเมือ ๖:๒ แกลหังที่ปลูกพร้อมข้าวโพดในฤดูแล้ง ความล้มเหลวระหว่างประชากรตัวงเต่าและเพลี้ยอ่อนอธิบายได้ในรูปของสมการเส้นโค้งเฉลี่ย ๘๐ และ ๗๘ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนที่ปลูกหลังข้าวโพดงอก ๒ สัปดาห์ อธิบายได้ในรูปสมการเส้นโค้งเช่นกันโดยเฉลี่ย ๗๖ และ ๘๖ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๘)

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างประชากรด้วยเต่าและเพลี้ยอ่อน จากระบบการปลูกพืชเดี่ยวและนีซ
แซมแบบต่าง ๆ ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างฤดูฝนและฤดูแล้ง ปี 2528 - 2529

วิธีการ	สมการ	R^2
ถั่วเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด (ผน)	$Y_w = 0.284 + 0.079X$	0.633
ถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพด (แล้ง)	$Y_d = -0.067 + 0.213X$	0.783
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด 4:2 แคร หลังข้าวโพด (แล้ง) $Y_d = 0.222 + 0.180X$	0.821	
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด 2:2 แคร พร้อมข้าวโพด (แล้ง) $Y_d = 1.64 - 0.25X + 0.012X^2$	0.806	
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด 2:2 แคร หลังข้าวโพด (แล้ง) $Y_d = 1.37 - 0.014X + 0.002X^2$	0.765	
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด 6:2 แคร พร้อมข้าวโพด (แล้ง) $Y_d = 0.52 + 0.098X - 0.0008X^2$	0.789	
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด 6:2 แคร หลังข้าวโพด (แล้ง) $Y_d = 4.28 - 0.39X + 0.015X^2$	0.866	
Y_w = ประชากรด้วยเต่าในฤดูฝน Y_d = ประชากรด้วยเต่าในฤดูแล้ง		

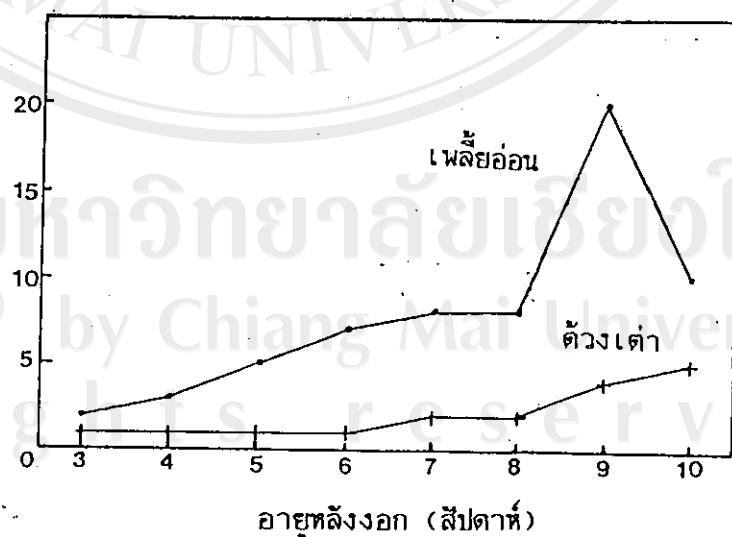
สำหรับวิธีการปลูกพืชแซมแบบอื่น ๆ ที่เหลืออีก 9 วิธีการ ในฤดูฝนและฤดูแล้ง การเปลี่ยนแปลงของประชากรด้วยเต่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างเด่นชัด กับการเปลี่ยนแปลง ของประชากรเพลี้ยอ่อนเหมือนกับระบบการปลูกพืชดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้เป็นที่ น่าสังเกตว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประชากรด้วยเต่าและเพลี้ยอ่อนที่เด่นชัดจะพบมากใน ฤดูแล้งถึง 6 วิธีการจากจำนวนทั้งหมด 7 วิธีการ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 9 - 15)

จำนวนตัว/24ด้าน (แปลงข้อมูล)

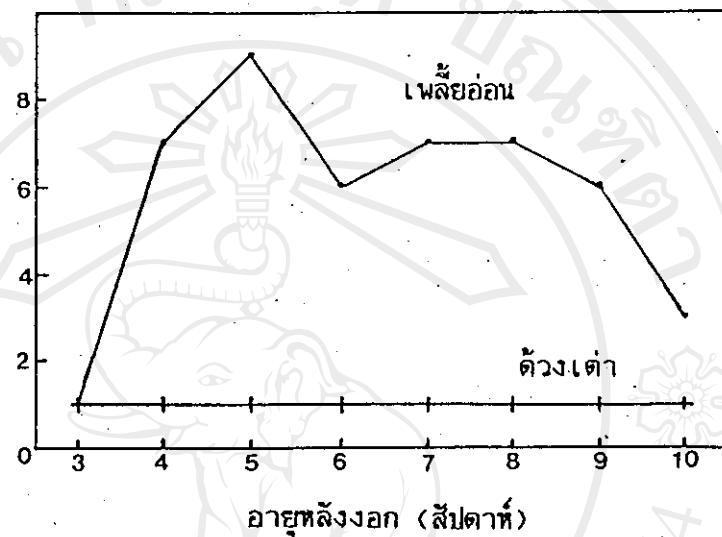
ภาพที่ 9 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเปลี่ยนอ่อนและตัวงเต่าในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดี่ยว ๆ พร้อมช้าวโพดในฤดูฝน

จำนวนตัว/24ด้าน (แปลงข้อมูล)

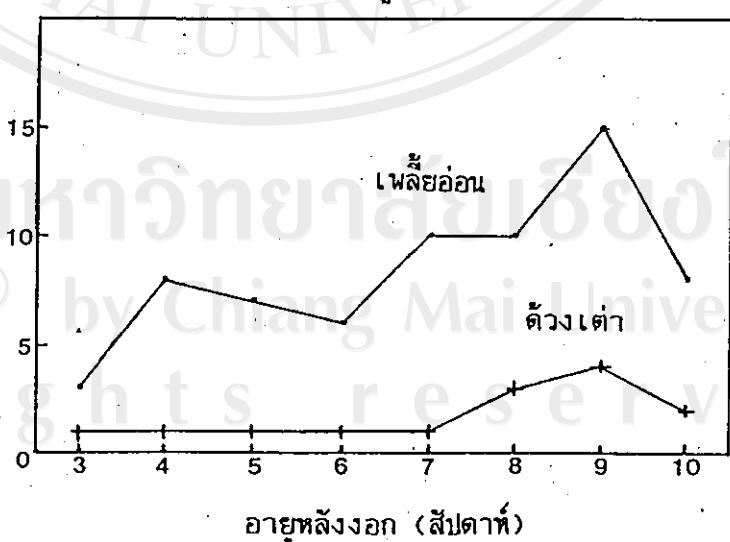
ภาพที่ 10 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเปลี่ยนอ่อนและตัวงเต่าในวิธีการปลูกถั่วเหลืองเดี่ยว ๆ ปลูกหลังช้าวโพดคง 2 สปดาห์ไม่ตัดแล่ง

จำนวนตัว/24ตัน (แปลงห้องมูล)

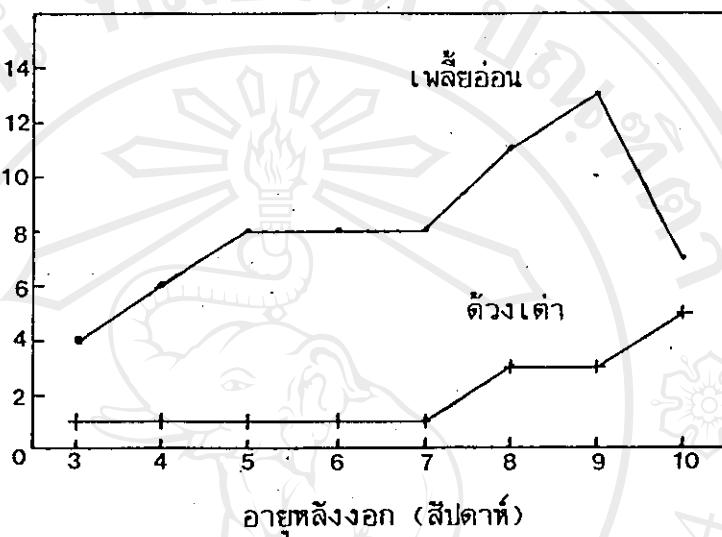
ภาพที่ 11 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเปลี่ยอ่อนและด้วงเต่าในวิธีการปลูกถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 และ ปลูกหลังข้าวโพดงอก 2 สัปดาห์ในฤดูแล้ง

จำนวนตัว/24ตัน (แปลงห้องมูล)

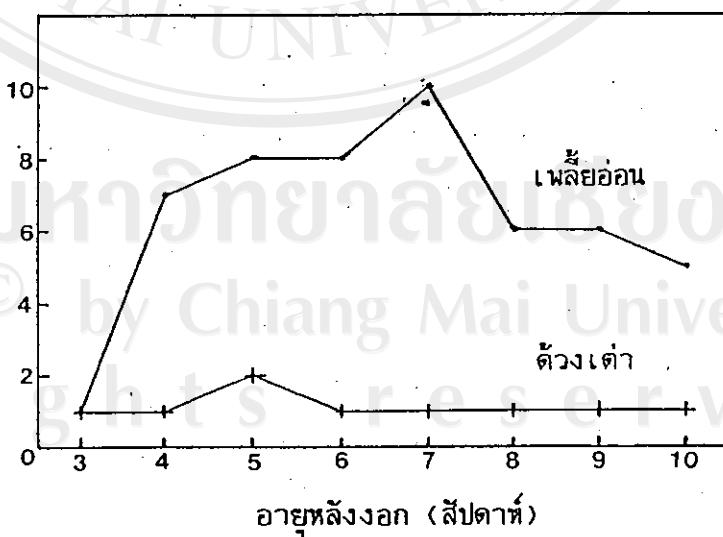
ภาพที่ 12 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเปลี่ยอ่อนและด้วงเต่าในวิธีการปลูกถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 และ ปลูกพร้อมข้าวโพดในฤดูแล้ง

จำนวนตัว/24ตัน (แปลงข้อมูล)

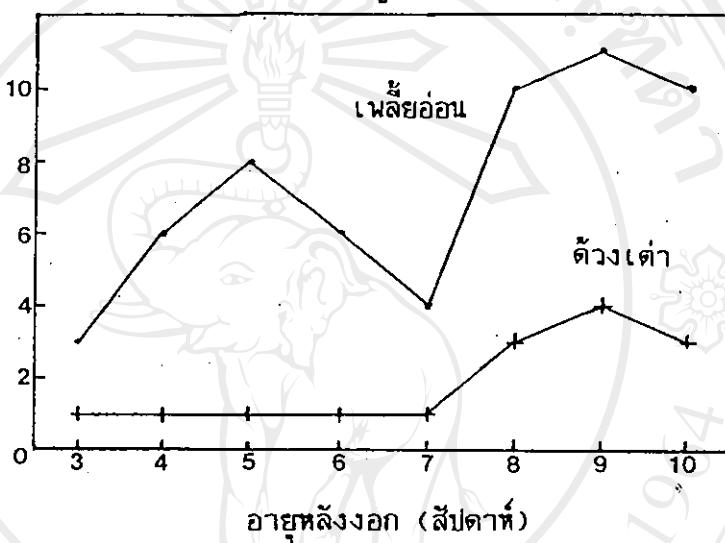
ภาพที่ 13 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเปลี่ยอ่อนและด้วงเต่าใน
วิธีการปลูกตัวเหลือง : ช้าวโพด = 4:2 และ ปลูก
หลังข้าวโพดลงอก 2 สัปดาห์ในถุงแล้ง

จำนวนตัว/24ตัน (แปลงข้อมูล)

ภาพที่ 14 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเปลี่ยอ่อนและด้วงเต่าใน
วิธีการปลูกตัวเหลือง : ช้าวโพด = 6:2 และ ปลูก
พร้อมช้าวโพดในถุงแล้ง

จำนวนตัว/24ชั่วโมง (แปลงข้อมูล)

ภาพที่ 15 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเนื้ยอ่อนและตัวเต่าใน
วิธีการปลูกด้วยเหลือง : ข้าวโพด = 6:2 และ ปลูก
หลังข้าวโพดงอก 2 สัปดาห์ ในถุงแล้ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

แมลงเนี้ยน (Aphidius sp.) ของเพลี้ยอ่อนถัว จากการตรวจนับโดยตรง บนต้นถัวเหลืองทั้งฤทธิ์ผ่านและฤทธิ์แล้ง (ตารางที่ 9) ในฤทธิ์ผ่านพบว่าเบอร์เชนต์การเบี้ยนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบปริมาณการเบี้ยนในวิธีการปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 4 : 2 แต่ ที่ปลูกพร้อมและหลังข้าวโพด 2 สัปดาห์ เนลี่ย 8.4 และ 8.3 เบอร์เชนต์ ตามลำดับ ส่วนวิธีการอื่นที่ปลูกถัวเหลืองพร้อมข้าวโพดคือ ปลูกถัวเหลืองเดียว ๆ ถัวเหลือง : ข้าวโพด 2 : 2 และ 6 : 2 แต่ มีเบอร์เชนต์การเบี้ยนเป็น 2.4, 4.5 และ 3.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ปลูกหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ มีค่าเป็น 5.6, 3.8 และ 2.5 เบอร์เชนต์ ตามลำดับ ในฤทธิ์แล้งพบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบเบอร์เชนต์การเบี้ยนมากที่สุดในวิธีการปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 4 : 2 แต่ที่ปลูกถัวเหลืองหลังข้าวโพด พบเนลี่ย 38.8 เบอร์เชนต์ ส่วนวิธีการที่พบการเบี้ยนต่ำสุด คือ ในวิธีการที่ปลูกถัวเหลืองพร้อมข้าวโพด รูปแบบ 6 : 2 แต่ พบค่า เนลี่ย 16.6 เบอร์เชนต์ เบอร์เชนต์การเบี้ยนในวิธีการปลูกถัวเหลืองเดียว ๆ เป็น 19.1 และ 18.1 ในกลุ่มถัวเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพดและหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ ตามลำดับ

ตารางที่ 9 เปอร์เซนต์การเนื้องอกของแต่นเปี๊ยะ, Aphelinus sp. ต่อเนื้ืออ่อนถั่ว Aphis glycines Mats. โดยการตรวจนับโดยตรงจากวิธีการปลูกพืชต่างๆ ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างฤดูฝนและฤดูแล้ง ปี 2528 - 2529

=====
เปอร์เซนต์ถูกเบี้ยน¹

วิธีการ	ฤดูฝน	ฤดูแล้ง
ข้าวโพดเดี่ยว ๆ	0	0
ถั่วเหลืองปลูกพร้อมข้าวโพด		
ถั่วเหลืองเดี่ยว ๆ	2.4	19.1
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 ถ้า	4.5	26.5
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 4:2 ถ้า	8.4	28.5
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 6:2 ถ้า	3.0	16.6
ถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพดคงอก 2 สัปดาห์		
ถั่วเหลืองเดี่ยว ๆ	5.6	18.1
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 ถ้า	3.8	26.6
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 4:2 ถ้า	8.3	38.8
ถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 6:2 ถ้า	2.5	29.7
CV (%)	26.0	41.1
LSD 0.01	3.4	12.8
LSD 0.05	2.5	9.3

=====
¹ ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 3 ชั้้า

ผลผลิตถั่วเหลือง และ ค่าสัดส่วนพื้นที่สมมูลย์ (LER)

ในฤดูฝน วิธีการปลูกถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 และ 4:2 แต่ ให้ค่า LER สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 1.29 และ 1.26 ตามลำดับ ส่วนในฤดูแล้งพบว่าค่า LER ในวิธีการต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 10)

ผลการศึกษาลักษณะของปะการและองค์ประกอบผลผลิตของถั่วเหลืองปลูกร่วม ข้าวโพดในรูปแบบต่าง ๆ ในฤดูฝนและฤดูแล้งดังแสดงไว้ในตารางที่ 11 และ 12 ซึ่งให้เห็นว่า ลักษณะการเจริญเติบโตของถั่วเหลืองเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลปลูกพอสมควร ความสูง ลักษณะความสูงของถั่วเหลืองในฤดูฝนจะน้อยกว่าในฤดูแล้ง โดย เฉลี่ย 38.4 และ 51.3 เซนติเมตร ตามลำดับ ฤดูฝนความสูงของต้นถั่วเหลืองที่ปลูก พร้อมข้าวโพด ไม่แตกต่างจากถั่วเหลืองที่ปลูกเดี่ยว ๆ โดยเฉลี่ย 37.0 เซนติเมตร แต่ ถั่วเหลืองที่ปลูกแซมหลังข้าวโพดออก 2 ลับดาวท์ กับมีแนวโน้มที่จะให้การเจริญเติบโตของ ลำต้นสูงกว่าการปลูกถั่วเหลืองเดี่ยว ๆ โดยเฉพาะรูปแบบการปลูก 2:2 แม้ว่าความสูง เฉลี่ย 44.7 เซนติเมตร แต่ก็ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปลูก ถั่วเหลืองเดี่ยว ๆ ส่วนในฤดูแล้งความสูงของต้นถั่วเหลืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด คือ เมื่อถั่วเหลืองปลูกหลังข้าวโพดออก 2 ลับดาวท์ ในวิธีการปลูกถั่วเหลือง: ข้าวโพด = 2:2 แต่ มีความสูงเฉลี่ย 61.3 เซนติเมตร และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการปลูกถั่วเหลืองเดี่ยว ๆ

จำนวนกึงต่อตัน การแตกกึงของถั่วเหลืองพันธุ์ สจ. 5 ในฤดูฝนจะมากกว่า ฤดูแล้งโดยเฉลี่ย 2.8 และ 1.0 กึงต่อตัน ตามลำดับ ฤดูฝนถั่วเหลืองที่ปลูกพร้อม ข้าวโพดในวิธีการปลูกถั่วเหลือง : ข้าวโพด = 4:2 แต่ จะมีการแตกกึงมากที่สุด โดยเฉลี่ย 4.9 กึงต่อตัน ในขณะที่ถั่วเหลืองเมื่อปลูกพร้อมและหลังข้าวโพดในวิธีการปลูก ถั่วเหลือง: ข้าวโพด = 2:2 แต่ จะมีจำนวนกึงต่อตันน้อยกว่าวิธีการอื่น ๆ อย่างชัดเจน โดยเฉลี่ย 2.7 และ 1.1 กึงต่อตัน ตามลำดับ ในฤดูแล้งการแตกกึงของต้นถั่วเหลืองที่ ปลูกพร้อมข้าวโพดไม่มีความแตกต่างกัน แต่ในทางตรงข้ามถั่วเหลืองในระบบพืชแซมที่ปลูก หลังข้าวโพด จะมีจำนวนกึงต่อตันเฉลี่ย 0.6 ซึ่งน้อยกว่าถั่วเหลืองที่ปลูกเดี่ยว ๆ (1.7 กึง ต่อตัน) อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

จำนวนข้อต่อต้น พบว่าจำนวนข้อต่อต้นในแต่ละวิธีการ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในคุณภาพและคุณแม้ โดยเฉลี่ยพน 11.4 และ 10.2 ข้อต่อต้น ตามลำดับ

จำนวนฝึกต่อต้น จำนวนฝึกต่อต้นของถัวเหลือง ในคุณภาพจะมีมากกว่าคุณแม้ โดยเฉลี่ย 34.1 และ 32.6 ฝึกต่อต้น ตามลำดับ แต่ในขณะเดียวกันความผันแปรของลักษณะจำนวนฝึกในแต่ละวิธีการปลูกในคุณภาพก็มีมากกว่าคุณแม้ การปลูกถัวเหลืองพร้อมและหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ในคุณภาพ ทำให้จำนวนฝึกต่อตันลดลง ในวิธีการปลูกถัวเหลืองเดียว ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉลี่ยจำนวนฝึกลดลง 11.1 (23%) และ 9.9 (27%) ฝึกต่อตัน ตามลำดับ ในวิธีการปลูกถัวเหลืองรูปแบบต่าง ๆ จะพบว่า วิธีการปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 แต่ มีจำนวนฝึกต่อตันน้อยที่สุดทั้งที่ปลูกพร้อมข้าวโพด (31.9 ฝึกต่อตัน) และหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ (23.6 ฝึกต่อตัน) ในคุณแม้การลดลงของจำนวนฝึกถัวเหลืองที่ปลูกพร้อมและหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์นั้นไม่ชัดเจนเหมือนคุณภาพ อย่างไรก็ตาม วิธีการปลูกถัวเหลือง : ข้าวโพด = 2:2 แต่ ก็ให้จำนวนฝึกต่อตันน้อยกว่าวิธีอื่นเช่นเดียวกัน โดยเฉลี่ย 32.4 และ 26.6 ฝึกต่อตันเมื่อปลูกพร้อมข้าวโพดและหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ ตามลำดับ

จำนวนฝึกดี ฝึกที่สมบูรณ์และ ไม่มีແຜลเกิดจากแมลงจัดว่า เป็นฝึกดี สัดส่วนของจำนวนฝึกดีต่อตัน ในคุณภาพจะน้อยกว่าคุณแม้ อย่างชัดเจน โดยเฉลี่ย 72.1 และ 92.5 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ ในคุณภาพเปอร์เซนต์ฝึกดีในแต่ละวิธีการจะไม่แตกต่างกัน แต่ในคุณแม้ ถัวเหลืองที่ปลูกพร้อมข้าวโพดทุกวิธีการจะมีเปอร์เซนต์ฝึกดีต่อตันไม่แตกต่างกัน โดยเฉลี่ย 96.7 เปอร์เซนต์ กลุ่มถัวเหลืองที่ปลูกหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ ถึงแม้จะมีเปอร์เซนต์ฝึกดีมากในกลุ่มแตกต่างกัน ไม่มากนัก โดยเฉลี่ย 88.3 เปอร์เซนต์ แต่ก็มีเปอร์เซนต์น้อยกว่ากลุ่มแรกอย่างชัดเจน

น้ำหนัก 100 เมล็ด ในคุณภาพน้ำหนัก 100 เมล็ดของถัวเหลืองในการปลูกพืชทุกวิธีการ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉลี่ย 12.98 กรัม ในทำนองเดียว กันน้ำหนัก 100 เมล็ดของถัวเหลือง ในคุณแม้ ไม่มีความแตกต่างกัน ในทุกวิธีการ โดยเฉลี่ย 14.38 กรัม อย่างไรก็ตาม กลุ่มถัวเหลืองที่ปลูกพร้อมข้าวโพดในทุกวิธีการในคุณแม้ จะมีน้ำหนักเมล็ดเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยเฉลี่ย 15.45 กรัม

เมล็ดลีบ เปอร์เซนต์เมล็ดลีบ พิจารณาจากน้ำหนักเมล็ดลีบ ต่อน้ำหนักเมล็ด ทั้งหมดในแต่ละต้น จะเห็นได้ว่า ในคุณภาพ เปอร์เซนต์เมล็ดลีบจะ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเฉลี่ย 2.5 เปอร์เซนต์ แต่ขณะเดียวกันก็มีเปอร์เซนต์เมล็ดลีบน้อยกว่าในคุณแม้

ซึ่งๆก็แล้วพบว่า การปลูกถิ่นเหลืองหลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ จะมีเมล็ดลีบ 8.5 เปอร์เซนต์ สูงกว่าในกลุ่มที่ปลูกพร้อมข้าวโพด 1.0 เปอร์เซนต์ และการปลูกถิ่นเหลืองเดียว ๆ หลังข้าวโพดออก 2 สัปดาห์ จะมีเปอร์เซนต์เมล็ดลีบมากที่สุด โดยเฉลี่ย 10.8 เปอร์เซนต์ต่อตัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 10 ประสิทธิภาพการใช้กึนจากวิธีการปลูกพืชต่าง ๆ ในแปลงทดลองของศูนย์วิจัยเนื้อเนem
ผลผลิตทางเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างฤดูฝนและฤดูแล้ง¹
ปี 2528 – 2529

ผลผลิต (กก./ไร่)¹

วิธีการ

	ฤดูฝน			ฤดูแล้ง		
	ช้าวนิด	ถัวเหลือง	LER	ช้าวนิด	ถัวเหลือง	LER
ช้าวนิดเดียว ๆ	497	-	1.00	747	-	1.00
ถัวเหลืองปลูกร่วมช้าวนิด						
ถัวเหลืองเดียว ๆ	-	108	1.00	-	209	1.00
ถัวเหลือง : ช้าวนิด = 2:2 แฉว	439	44	1.29	469	104	1.13
ถัวเหลือง : ช้าวนิด = 4:2 แฉว	251	81	1.26	331	107	0.96
ถัวเหลือง : ช้าวนิด = 6:2 แฉว	167	68	0.97	280	136	1.03
ถัวเหลืองปลูกหลังช้าวนิดคง 2 สัปดาห์						
ถัวเหลืองเดียว ๆ	-	151	1.00	-	135	1.00
ถัวเหลือง : ช้าวนิด = 2:2 แฉว	419	41	1.11	471	66	1.12
ถัวเหลือง : ช้าวนิด = 4:2 แฉว	313	63	1.05	300	78	0.98
ถัวเหลือง : ช้าวนิด = 6:2 แฉว	216	92	1.05	183	106	1.03
CV (%)	11.9	29.3	11.8	22.3	11.5	9.9
LSD 0.01	94.5	74.7	0.3	221.7	41.2	ns
LSD 0.05	69.5	54.6	0.2	158.1	30.1	ns

¹ ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 3 ช้า

ns ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11

องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์วัวเหลือง จากการปลูกพืชต่าง ๆ ในแปลงทดลองช่วงฤดูร้อนของชุมชนฯ นับแต่เดือนพฤษภาคมถึงกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘
คุณนาย กานต์ ลักษณ์ หม่าวิภาดาสัย เชียงใหม่ ใบอนุญาตเลขที่ 2528

วิธีการ	ความสูง ¹ (เซนติเมตร)	จำนวนช่อ ¹ ต่อต้น	จำนวนดอก ¹ ต่อต้น	จำนวนฝัก ¹ ต่อต้น	น้ำหนักเมล็ด ¹ (กรัม/100 เมล็ด)	เมล็ดจำเพาะ ¹ (ร้อยละ/ตัน)
ถั่วเหลืองปลูกร่วมกับข้าวโพด						
ถั่วเหลือง เต็จว่า ๑	36.1	3.3	12.1	47.4	72.2	12.9
ถั่วเหลือง: ข้าวโนก = 2:2 แบบ	38.1	2.7	11.0	31.9	74.2	3.4
ถั่วเหลือง: ข้าวโนก = 4:2 แบบ	38.7	4.9	10.6	40.4	69.9	1.5
ถั่วเหลือง: ข้าวโนก = 6:2 แบบ	35.1	3.4	11.8	36.7	73.7	1.8
ถั่วเหลืองปลูกร่วมกับโนเก่อง ๒ สีน้ำตาล	34.8	2.7	11.9	36.6	73.9	3.8
ถั่วเหลือง: ข้าวโนก = 2:2 แบบ	44.7	1.1	10.8	23.6	73.7	1.5
ถั่วเหลือง: ข้าวโนก = 4:2 แบบ	40.0	1.5	11.2	26.3	67.3	3.3
ถั่วเหลือง: ข้าวโนก = 6:2 แบบ	39.8	3.0	11.4	30.2	72.2	2.1
CV (%)	9.8	30.4	9.9	18.1	8.2	6.8
LSD 0.01	ns	1.3	ns	9.2	ns	49.9
LSD 0.05	ns	0.9	ns	6.6	ns	ns

¹ คำนวณโดยใช้จากภาคผลผลิต ๓ ชุด
ns ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่

12 องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์เวลล่อน จากวิธีการน้ำกลั่นชั้งต่าง ๆ ในแปลงทดลองช่องศูนย์จุฬายุวราช ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการปลูกพืชทางการเกษตร

ศูนย์การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถนนเจ้า王 ปี 2529

วิธีการ	ความสูง ¹ (เซนติเมตร)	จำนวนช่อดอก ¹ ต่อต้น	จำนวนเมล็ด ¹ ต่อต้น	จำนวนเมล็ด ¹ (เมล็ดต่อ 100 เมล็ด)
---------	-------------------------------------	------------------------------------	-----------------------------------	---

ถัวเทลล่องปะสกนธารือแม่ร้าโนด	49.6	1.4	10.4	34.9	96.9	15.8	1.2
ถัวเทลล่อง: ถัวโนด = 2:2 แบบ	50.1	1.1	10.4	32.4	96.8	15.1	0.8
ถัวเทลล่อง: ถัวโนด = 4:2 แบบ	48.8	1.0	10.4	33.1	95.8	15.8	1.0
ถัวเทลล่อง: ถัวโนด = 6:2 แบบ	43.6	1.1	10.3	37.2	97.2	15.1	0.9
ถัวเทลล่องปะสกนธารือแม่ร้าโนด ก้าว	49.3	1.7	10.1	32.9	85.5	13.1	10.8
ถัวเทลล่อง: ถัวโนด = 2:2 แบบ	61.3	0.5	10.1	26.6	89.9	13.4	5.9
ถัวเทลล่อง: ถัวโนด = 4:2 แบบ	49.0	0.6	10.0	30.6	88.2	13.3	9.7
ถัวเทลล่อง: ถัวโนด = 6:2 แบบ	58.4	0.7	10.2	33.2	89.6	13.5	7.6

CV (%)	LSD 0.01	LSD 0.05	ns	ns	ns	ns	ns
9.8	7.5	5.4	0.4	0.4	0.4	0.4	0.4
32.0	0.5	0.4	ns	ns	ns	ns	ns

¹ ค่าเฉลี่ยจากการวัดโดย 3 ชุด

ns ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ